

Притворно божество, *sn.* la casarderie et casardise, bigoterie *f*; || *fam.* le b\u00e9guinage. — **примирене**, *sn.* paix four\u00e9e *f*.

Притворство, *sn.* la feinte, semblant, beau-semblant *m*, hypocrisie, dissimulation *f*; 1. affectation, ast\u00e9rie, sournoiserie, grimace, fiction, pantalonnaide *f*; 2. *fig.* d\u00e9guisement, masque *m*, com\u00e9die, momerie *f*; 3. *pop.* la frime; 4. безъ —, *adv.* \u2014 visage d\u00e9couvert. **Притеглеване (на мышумъ)**, *sn.* l'ad\u00e9ction *f*.

Притеглевачъ, *sm.* Anat. l'adducteur *m*.

Притежателенъ, *adj.* Gram. possessif.

Притечна рѣка, *sf.* G\u00e9ogr. l'affluence *m*.

Притискване, *sn.* la foulure; || (на дѣа хлѣба), la baisure.

Притискъ (инструментъ), *sm.* Chir. le tourniquet.

Притиснать, *adj.* serr\u00e9, contraint; || *fig.* pine\u00e9, concert\u00e9, appr\u00e9t\u00e9.

Притиснувамъ, *va.* fouler.

Притоврвамъ и -ръмъ, *va.* surcharger, accabler, charger, affaissen; 1. (*съ рабо-та*), outrer; 2. (*ладія*), Mar. bonder; 3. -са, *vr.* se surcharger; || (*съ работом*), s'accabler.

Притоварване и -ряне, *sn.* la surcharge.

Притрѣба, *sf.* la n\u00e9cessit\u00e9; || имамъ —, *vr.* presser.

Притрѣбенъ, *adj.* indispensable, urgent, de rigueur, press\u00e9, pressant; || Mus. oblig\u00e9.

Притрѣбностъ, *sf.* l'indispensabilit\u00e9 *f*.

Притурване, *sn.* l'annexion *f*.

Притурена харгія (върху издането), *sf.* Tur. main de passe ou chaperon, *f*.

Притурентъ, *adj.* intercalaire, postiche, paragogique.

Притурка, *sf.* le suppl\u00e9ment, appendice *m*, intercalation, annexe *f*; || (*съ игра*), le renvi; || (*за украсене*), l'applique *f*.

Притуркы, *sf. pl.* l'ingr\u00e9dient *m*.

Притурямъ, *va.* appliquer, intercaler; || (*върху залягането на игра*), renvier.

Притѣснечавътъ, *sm.* un oppresseur, un despote.

Притѣснене, *sn.* l'oppression *f*, despotisme *m*, vexation, guinderie *f*; || (*за даване пари*), г\u00e1vanie *f*.

Притѣсненъ, *adj.* opprim\u00e9, guind\u00e9.

Притѣснителенъ, *adj.* oppressif, suppressif, vexatoire, vexateur.

Притѣсняваль, *va.* oppreser, opprimer, pers\u00e9cuter, vexer, molester; || *fig.* poursuivre, foul\u00e9; || -са, *vr.* se presser.

Притѣмняване, *sn.* l'obscurcissement *m*.

Приходенъ, *adj.* productif, curial.

Приходъ, *sm.* le revenu, produit *m*, recette *f*, \u00e9molument, clocher, rapport *m*; 1. (*на духовно лице*), le temporel; 2. годишенъ опрѣдѣленъ —, la rente; 3. опрѣдѣлямъ — нѣкому, *va.* renter; || (*на нѣщо*), *va.*

doter; 4. опрѣдѣлене — на нѣщо, la dotation; 5. зимане — отъ имотъ на сѣдба, Jur. la r\u00e9c\u00e9ance; 6. получевамъ —, *va.* revenir.

Прицѣпникъ, *sm.* Bot. la bract\u00e9e.

Причастенъ (на), *adj.* complice de.

Причастіе (комка), *sn.* le saint sacrement, communion *f*, les d\u00e9votions *f*, le bon Dieu, administration, participation *f*; || *fig.* la sainte-table; || Gram. le participe.

Причастникъ, *ница*, *s.* communiant, ante.

Причастявамъ, *va.* administrer; || -са (*съ съяты Тайнъ*), *va.* vr. communier; || (често), fr\u00e9quenter les sacrements *m*.

Причастяване, *sn.* la communion; || (често), fr\u00e9quentation des sacrements, *f*; || (у проместнаги), la c\u00e8ne. | chape.

Причетникъ (съ стихаръ), *sm.* le porteur.

Причетливость, *sf.* l'imputabilit\u00e9 *f*.

Причетливъ, *adj.* imputable.

Причина, *sf.* la cause, occasion *f*, pr\u00e9texte, pourquoi *m*, raisom *f*, principe *m*, semenee, mati\u00e8re *f*, sujet, m\u00f4tre, motif *m*, consid\u00e9ration *f*; 1. *fig.* la source, fondement *m*, m\u00e8re *f*, manteau *m*; 2. безъ —, *adv.* gr\u00e2tuitement; || pr\u00e9p. \u2014 propos de rien ou de bottes, hors de propos, mal \u00e0 propos; 3. безъ никаква —, \u2014 propos de bottes; 4. по друга —, d'autre part; 5. это дѣе -та, fam. voil\u00e0 le 'hic, c'est l\u00e0 le 'hic; 6. имамъ —, *vn.* avoir lieu; || (щомо), \u2014 fond\u00e9 \u00e0; 7. намирямъ —, *va.* prefexer; || fig. bricoler; 8. нѣмане —, Jur. le non-lieu; 9. по —, pr\u00e9p. attendu; 10. по коя —, pour raison de quoi; 11. ставамъ —, *vn.* produire; || (за), motiver; 12. съ — що, sous pr\u00e9tence que; 13. ужъ съ —, sous l'ombre; 14. -чины, pl. le considerant; 15. излагамъ — на, *va.* motiver.

Причиневачъ, *sm.* un auteur, un moteur.

Причинителентъ, *adj.* incident.

Причиноречень, *adj.* Gram. causal et causatif.

Причиноречность, *sf.* la causalit\u00e9.

Причитамъ, *va.* classer; || (нѣкому нѣщо), imputer; || (съ святим), canoniser.

Причитане, *sn.* l'imputation; || (съ Святим), la canonisation.

Причyrвявамъ, *vn.* *fig.* colorer.

Причта, *sf.* le proverbe, parabole *f*, adage *m*, sentence *f*; 1. говоря само съ -ты, *vn.* ne parler que par sentences; 2. говорене съ —, *fig.* la bribe; 3. говорливъ или споренъ съ —, sententieux, *adj*; 4. права на —, *va.* proverbialiser; 5. сборникъ съ —, la par\u00e9miographie et -mologie; 6. съ —, *adv.* paraboliquement; 7. по -та, proverbiale.

Приченъ, *adj.* proverbial, parabolic.

Причудливъ, *adj.* fantastique; -во, -ment.